

Kolica

Pogled iz drugog kuta na majčinstvo i opčinjenost njime

esej

napisala LUCIE JOUBERT

prevela LENI BASTAIĆ

Nešto mi nedostaje. Rođena sam, živim i proživjet ću svoj život lišena jednog od najsuptilnijih i najtajnovitijih dijelova ženskog mehanizma: želje za majčinstvom. Nemam djeteta, nisam ga nikad poželjela. Kako se ne vidi prostim okom, ta me unutarnja malformacija nikada nije sprečavala da vodim više manje normalan život. No, evo u čemu je problem: u zadnje vrijeme, sve oko mene ukazuje da na toj slici, koja je prelijepa da bi bila istinita, postoji napuklina. Čini mi se da ću, ako dobro pogledam, duboko u sebi otkriti *prazninu*: vakuum svoje neiskorištene maternice. Ja sam suha šljiva, grana bez ploda, neplodna zemlja. Ukratko, imam dojam da mi dobro ide, no zapravo sam u groznom stanju.

Je li donošenje djeteta na svijet od sada je jedina svrha ljudskog bića, rješenje za sve duševne boljke, odgovor na kaos suvremenog svijeta, jedino jamstvo neprolaznosti na ovom svijetu opsjednutom prolaznim? Tko god u to sumnja, treba samo na koji trenutak obratiti pažnju na diskurs o radostima roditeljstva koji se polagano širi na svim frontovima, ne nailazeći ni na najmanju kritičku prepreku. Poticanje na prihvaćanje tog modela patentirane sreće postaje sve jače; pritisak se, naravno, vrši posebno na djevojke.

Prvo će poglavlje tako razotkriti način na koji se organizira pritisak na ženu i obračunati se, nadamo se jednom zauvijek, s babarogama koje ju čekaju na „devijantnom“ putu kako bi je izvele na pravi. Potom ćemo vidjeti, u drugom poglavlju, da žena bez djeteta treba naučiti kako usvojiti poseban identitet, koji joj se uskraćuje jer prijeti postojećem poretku. Osjetljivo pitanje ravnoteže posla i obitelji, iz perspektive one koja ga ne proživljava svakodnevno, biti će predmet trećega poglavlja i svjedočiti o škakljivosti te dileme: kako se možemo smatrati feministicom i usuditi prigovoriti pojedinim zahtjevima žena koji se tiču radne sredine? Četvrto je poglavlje, naposljetku, posvećeno primjerima iz medija, radi užitka samog, ali i ilustracije načina na koji se gradi društveni diskurs koji potom, ako mu to dopustimo, uspijeva ovladati i upravljati našim izborima. Umjesto zaključka, pronaći ćete uputstvo za upotrebu žene bez djeteta i prijedloge, pomalo utopističke (no možemo sanjati), kako bi se ovaj svijet mogao učiniti ugodnijim mjestom za život.

Kolica promišljanje je stanja suvremene žene te nudi, kao što je vidljivo iz samoga naslova, pogled iz drugog kuta na naš odnos prema majčinstvu, istovremeno kritičkim i nepristranim okom. Tu nije riječ o veličanju žene bez djeteta niti o ocrnjivanju majčinstva: nepotrebno je zagovarati savršeno opravdane odluke i jedne i druge strane. Prije je riječ o tome da se, na prostoru od nekoliko stranica, ponudi protuteža jedinom mišljenju koje prevladava o toj temi u današnje doba i da se pokaže da *zaista* postoji i drugačiji životni izbor za djevojke.